ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΒΑΓΚΝΕΡ

Κάποιος Γκούντσερτ, διευθυντὴς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου τῆς Στούτγκαρτ, δὲν ἐννοοῦσε ν' ἀνεβάσει ὄπερες τοῦ Βάγκνερ, γιατὶ τὶς εὕρισκε πολὺ μεγάλες, καὶ τὸ θέατρο ἦταν ἀναγκασμένο.... νὰ ξοδεύει πολὺ γκάζι στὶς παραστάσεις αὐτές, πράγμα ποὺ τὸ ἐπιβάρυνε οἰκονομικά. Τέλος πάντων κάποτε εὐδόκησε νὰ δεχτεῖ νὰ παίξει τὸν Τριστάνο καὶ τὴν Ἰζόλδη ὑπὸ τὸν ὅρο ὅμως... νὰ κόψει ὁ Βάγκνερ μισῆς ὥρας μουσικὴ ἀπὸ τὸ ἔργο αὐτό. «Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, εἶπε στὸ Βάγκνερ, θὰ χω μιὰ σημαντικὴ οἰκονομία ἀπὸ τὸ γκάζι, κι ἀπὸ τὰ λεφτὰ ποὺ θὰ οἰκονομήσω θὰ μπορέσω νὰ σοῦ πληρώσω τὰ συνθετικά σου δικαιώματα.

— Δυστυχῶς εἶναι ἀδύνατο νὰ γίνει αὐτὴ ἡ περικοπή· τοῦ ἀποκρίθηκε σοβαρὰ - σοβαρὰ ὁ Βάγκνερ, καὶ δὲ θὰ ἐπιτρέψω νὰ παραληφθεῖ οὔτε ἡ μικρότερη νότα.

—Καὶ γιατί ; φώναξε, ἔξω φρενῶν ὁ Γκούντσερτ.

—Κύριε Γκούντσερτ, τοῦ εἶπε ἐμπιστευτικὰ μὲ τὸ σοβαρότερό του ὕφος ὁ Βάγκνερ, θὰ σᾶς πῶ τὸ γιατί, ἀλλὰ σᾶς ὁρκίζω στὴν τιμή σας νὰ μὴ τὸ πῆτε σὲ κανένα.

—Ἔχεις τὸ λόγο μου! ἀποκρίθηκε ὁ Γκούντσερτ.
—Ἐ λοιπὸν ἐπίτηδες γράφω μεγάλες ὄπερες, γιὰ νὰ ξοδεύουν τὰ θέατρα ποὺ τὶς παίζουν πολὺ γκάζι· εἶμαι, βλέπετε, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους μετόχους τῆς ἑταιρείας τοῦ γκαζιοῦ!

Ὁ φτωχὸς ὁ Γκούντσερτ πέθανε, ἔχοντας πάντα τὴν πεποίθηση ὅτι ὁ Βάγκνερ ἐκείνη τὴν ἡμέρα τοῦ μίλησε στὰ σοβαρά.